

Zvonečník k evropským volbám 2019 formuloval následující tři priority pro evropskou ekologickou politiku, přičemž kácení jihoamerických deštných pralesů se stalo celosvětově aktuálním tématem. Ministr zahraničí ČR může být aktivní v jednáních s českými rezortními ministry a zejména se svými protějšky z dalších zemí. Může mít význam v otevírání důležitých ekologických řešení a doplňovat jiné politiky, pokud s ekologickým podhoubím komunikují minimálně.

1) Celoevropské omezení dovozu tropické soji

Odmítáme ničení jihoamerických deštných pralesů kvůli pěstování soji, která má končit u nás. Je to jednak otázkou původem tropických olejů (jihovýchodní Asie - palma olejná, Jižní Amerika - soja), které končí nesmyslně jako biosložka v palivech používaných v Evropě. Kolem jejich omezení již EU začala jednat díky aktivitám Koalice proti palmovému oleji. Sojové pokrutiny jsou ale také důležitým zdrojem bílkovin pro živočišnou produkci a jejich dovoz v Česku nahradil pěstování bobovitých píceň (jeteloviny atd.).

Lámání hlav nad tím, co mají čeští zemědělci jinak na zemědělské půdě pěstovat, v minulosti vedlo k podpoře kukuřice a řepky olejky (na bioplyn a bionaftu). Jelikož se kukuřice obvykle nepěstuje s ochrannými podplodinami, přináší problém s erozí půdy. Řepka patří mezi plodiny nejčastěji ošetřované chemickými postřiky a nejraději by ještě síru z kyselých dešťů. Je nutné usměrnit zemědělské dotace místo podpory řepky a kukuřice směrem k bobovitým píceňám. Pomohlo by to bránit miliardovým škodám na zemědělské půdě a ještě větším škodám na ničených tropických pralesích. To jedině za předpokladu změny evropské směrnice, aby nedošlo jen k přidávání palmového oleje místo řepkového v rámci povinného přidávání biopaliv do pohonných hmot (na což také přímo upozorňuje ministr zemědělství Miroslav Toman).

Proto žádáme celoevropské omezení dovozu krmné soji z tropických oblastí, zlepšení prokazatelnosti původu dovážené soji, změny v dotační politice pro pěstování klíčových plodin a změnu směrnice regulující přimíchávání biopaliv.

2) Ne vývozu běžného odpadu

Odmítáme vývoz odpadů na "recyklaci" mimo Evropu, aby se zatoulaly dokonce rovnou do moří a rozvojových zemí. Proto žádáme evropský zákaz vývozu běžných odpadů z Evropy. Jde o vyspělou část Světa a s odpady musí být Evropa schopná poradit si zodpovědně sama - ekologičtějších způsobů existuje celá řada, nelze tu žít v nepořádku a ani jinde k tomu nepořádku vést. Ani dálková lodní doprava není bez ekologické stopy.

3) Připojení k evropské síti vysokorychlostních železnic

Již vláda Bohuslava Sobotky zvedla téma stavby velmi rychlých železnic. V Česku nejvíce rezonuje spojení Prahy a Brna, ale neméně důležité je napojení Česka na západoevropskou síť. Nejméně nákladné je spojení na Drážďany, nejvíce důležitou evropskou křižovatkou je Frankfurt. Chceme, aby zde Česká republika měla dlouhodobě jasno ve vedení tras a mohla se domoci podpory ze strany EU. Dosud Česko velmi rychlé německo-rakouské tratě objíždějí a doslova mu ujel vlak. Železniční spojení z Prahy na Západ musí být schopné konkurovat hlučným a neekologickým letadlům, ale také stále plnějším dálnicím. Urychlení stavby vysokorychlostního železničního koridoru je také důležité pro uvolnění kapacity železnice v labském údolí pro nákladní železniční dopravu, kdy již vybudovaná železniční trať není závislá na dostatku vody a obejde se bez zásahů do toku Labe ve střetu s ochranou přírody.

Evropské země bývalého východního bloku se potýkají se zásadními ekologickými problémy. Vliv ekologů je tu menší, absence čistících technologií tristní, skládky odpadů rostoucí, využití úsporných technologií a obnovitelných zdrojů energie slabé. Očekáváme zde větší úlohu české zahraniční politiky, pomoc při předávání zkušeností z ČR a apel na ekologický dialog.